

Åke Fallos Förbjudna Fantasi

Del I Festen

Bild: Abel Genius

Det är en helvild fest. Alla är gravt berusade. En kvinna och jag har fått kontakt, vi står och har en intim konversation nedanför trappan. Hon är mörkhyad, ganska nätt, har en något hes röst och kolsvart hår. Jag faller in i naiv blixtförälskelse. Vi börjar kyssas. Hon avbryter plötsligt och ställer frågan:

- Är du verkligen redo att vara med en negress?

Jag frågar henne om det där verkligen är en legitim fråga. Det är det tydligen, menar hon, men jag tänker att min motfråga fick duga som svar. Hon verkar tänka likadant, bra det. Hon är visst personlig assistent åt någon på festen och plötsligt är hon försvunnen. Jag går ner för ett par trappor för att hitta henne igen, men hittar istället små kvistar med blomställningar av marijuana som någon slängt eller tappat bland alla skor i entrén. Jag roffar skamlöst åt mig en god del och lägger det rakt i byxfickorna. Bra att ha till bakfyllan imorgon, tänker jag. Tillbaka på övervåningen, inne i ett av sovrummen möts jag av en makaber scen. En kille verkar ha fått i sig en överdos av någonting och vårdas av andra festedeltagare som om de vore ett ambulanssteam. Men det spontana vårdteamets förfarande ser högst tveksamt ut. En av dem sitter och trycker en handduk i munnen på den överdoserade, vilket kanske i och för sig är riktigt om det nu rör sig om ett krampanfall, men det ser något våldsamt ut. Vid benen sitter en kille och håller en flaska med cannabis-absint mot en svullnad på det vänstra smalbenet. En sån sprit som säkert varken innehåller riktig cannabis eller absint, men åtminstone har 60-70% alkoholhalt.

Nu märker jag dessutom att mannen som tagit en överdos är naken, med en mäktig och överkligt stor erektion som pekar rakt upp mot taket. En tredje person sitter och behandlar mannens penis som om en utlösning hade varit lösningen på hela den horribla situationen. Han runkar kuken med båda sina händer och panik i blicken, som om det var en slags hjärt- och lungräddning. Jag pallar inte detta. Jag vänder mig därifrån, jag vill inte blanda mig i. Jag vill egentligen säga åt dem att ringa efter en riktig ambulans. Hur kan jag vara så likgiltig? Jag är väl för berusad lycklig över min förälskelse och gratis narkotika för att ens vilja begrunda och förstå min omedelbara omvärld. Utan att säga ett ord eller ge en runkande hand, så går

jag ner och letar efter min ljuva mörka kvinna och fler gröna kvistar. Som att byta tv-kanal från hemska nyheter till en sunkig p-rulle. Förresten märker jag nu att en del av vad jag stoppat i fickorna verkar vara någon annan sorts planta som vält från fönsterblecket.

Jag känner mig nu av flera skäl som ett lågt stående djur. I det närmsta en parasit. Jag sorterar lite håglöst mellan knark och vanlig krukväxt i ficka. Jag är inte orolig över att kvinnan verkar ha lämnat byggnaden, för jag har en magiskt stark känsla av att vi kommer att återses inom en snar framtid. En framtid som jag egentligen inte har en susning om, den existerar liksom inte. Samma förhåller det sig med bakgrunden till detta scenario. Hör jag egentligen hemma här? Allting känns så smutsigt, fel och förvridet, men också kärnfullt, äkta och viktigt. "Sex and drugs and rock'n'roll, is all my brain and body need" ljuder Ian Durys kaxiga röst ur en gammal stereoanläggning. "...Every bit of clothing ought to make you pretty... I should wear the clothing of Mr. Walter Mitty..".

Nu slår ytterdörren upp så hårt att träflisor yr i hallen där jag står.

- FINNS DET NÅGON NEGER HÄR!?

Tre renrakade nynazister med bombarjackor, stålhattkängor, tillhyggen och kraftigt rynkade ögonbryn kliver in. Jag fryser till is i någon sekund. Fly eller fäkta? Kanske på grund av mitt tidigare handlande så väljer jag instinktivt det senare alternativet. Jag måste visa mig mänsklig och manlig, nu! Jag måste skydda min mörkhyade kärlek om hon nu finns kvar här på festen. Jag ryter så gott jag kan med min ljusa röst:

- Sådär UuUuUtrycker man sig inte!

Jag överansträngde visst stämbanden lite, så att jag lät som en pojke i målbrottet. Hur ska jag kunna övermanna dessa steroidpumpade snubbar som nu går med kniv, teleskopbatong och knogjärn emot mig? Jag ser mig desperat om efter något att värja mig med. Den överdoserade killen håller på att ledas nedför trappan, de har antagligen äntligen fattat det riktiga beslutet att kalla på ambulans och hjälper honom ut mot den. Hans stånd har vuxit sig ännu större och det syns tydligt hur ådrorna fullkomligen pumpar blodet upp i hans svullna ollon som nästan lyser i lila och rött. Jag spiller inte en sekund, utan agerar på instinkten att sträcka mig mot den enorma penisen, fattar ett stadigt tag strax ovanför roten och svingar den hårt emot den närmsta nationalsocialisten. Jättepenisen träffar honom i ansiktet och det kluckar till ordentligt när den övre delen av penisskaftet möter pannbenet. Jag ser att han faller bakåt och att blodet forsar ner över hela ansiktet på honom. De två andra blöjnazisterna verkar faktiskt behöva en blöja när de ser sin vän falla till golvet.

Jag själv är smått chockad över den gigantiska penisens inneboende kraft, men hinner agera innan mina motståndare och utdelar snabbt två ytterligare swingar, vilka får nackkotor att krasa och käkben att penetrera hjärnan. Jag pustar ut. De allra flesta av festdeltagarna har nu kommit ut i hallen för att se vad som försiggår och de

verkar nöjda med att jag bekämpat de objudna gästerna. Jag söker med blicken efter kvinnan vars namn jag ännu inte fått. Visst står hon däribland de andra med ett hjärtligt leende och blicken fäst på mig.

-Komm heraus, Patron des Onkels und triff dein Schicksal!, hörs plötsligt en förstärkt röst från utsidan. Jag tar ett stort kliv över högen av de tre nassarna och ställer mig i dörröppningen. Synen som möter mig får mig att gnugga mina ögon och titta en andra gång, men den förblir densamma. Där i trädgården står en hel pluton fullt munderade SS-soldater, med en befälhavare längst fram. Han håller en megafon framför munnen. Jag inser att jag fortfarande håller i kuken på den överdoserade mannen, som följt mig ut, när jag möter soldaternas förvånade blickar. Jag tittar sedan på mannen med jätteståndet och han ser friskare ut. Fortfarande tydligt medtagen av överdosen, men han lyckas ändå tvinga fram ett leende och ger mig en stöttande blinkning med ena ögat. Hans balle har nu växt till storleken av en minst femtio år gammal skogsek, som fått växa i en bördig mark med gott om sol. Jag är förvånad att jag fortfarande lyckas hålla den upprätt även om jag nu måste använda båda mina händer. Det måste vara så att han hjälper till med de muskler som sitter kring kukroten. I perfekt symbios börjar vi sedan se till att den ståtliga mandomen faller mot Nazi-plutonen. De avfyrar sina vapen mot könsorganet, men kulorna bara ricochetterar mot den spänstiga ytan. Det första nedslaget pressar ungefär en tredjedel av truppen ned i gräsmattan och ljudet som avges förtäljer att dessa soldater inte kommer resa sig igen. Det gör dock ståndet, illa kvickt, för att sedan föra resten av de ariska krigarna till Valhall eller vilket efterliv som nu lämpar sig. Nu återstår bara befälhavaren som står helt förstened inför sitt obevekliga öde. Jag tittar på den överdoserade mannen. Han har återfått en sund hudfärg. Det verkar som om penisstriden har tagit honom till randen av orgasm. Han tittar tillbaka på mig och jag ser att hans blick är full av sexuell lusta. Han riktar det enorma ollonet mot befälhavaren. Jag går fram och ger det en lätt smekning på dess undersida.

- Hälsa Führern!

skriker jag åt befälhavaren och nu låter jag som en man, en riktig karlakt. Sekunden därpå så kommer den överdoserade mannen. En sats som skulle räcka för att fylla en badhusbassäng träffar befälhavaren rakt i bröstkorgen och översvämmar både honom och trädgården. Jag får backa upp på trappan för att själv inte översköljas. Nu står vi alla och tittar förundrat när den stiltigt kostymerade nazisten förgäves försöker simma ut ur den tjockt klibbiga saggen. Ett dovt gurglande ljud kan höras inifrån den högkvalitativa spermans densitet. Efter en minut har han gett upp. Den överdoserade mannens penis har visst återgått till en slak normalstorlek i och med den enorma utlösningen. Tillståndet är botat. Han ser sådär gosigt belåten ut, som man ofta gör efter sex, och räcker handen mot mig.

- Hej, jag heter Jens! Trevligt att råkas!

- Åke, Åke Fallos. Detsamma!

Jens förklarar hur han fått sin dagliga dos heroin utspädd med rumänsk superviagra och blivit försatt i detta märkliga tillstånd av hjärtsvikt och supererektion. Nazislakten hade fungerat som en healingritual för honom och han var mig nu oerhört tacksam. Under stridens hetta har det sakta börjat ljusna och solen börjar nu resa sig i horisonten. Samtliga festens deltagare har stått förstummade och imponerade en god stund, med blickarna klitrade på mig och Jens. Jag rotar i fickan efter mitt stulna gräs, det brottet torde vara preskriberat nu efter min uppvisning i antirasistiskt hjältemod. Jag frågar om någon har rullpapper och utan ett sagt ord till svar så räcker mig en man med mörkt krulligt hår en så kallad "supercone", en helt gigantisk förberedelse till spliff som jag kan fylla med innehållet i min ficka. Plötsligt känner jag att någon trycker sig emot min ena sida. Det är kvinnan.

- Det var fantastiskt det du gjorde, något av det vackraste jag varit med om!

Vi kysser varandra. Jag tänder spliffen och drar in två riktigt rejäla bloss innan jag passar den vidare till Jens som smuttar lite och sen i sin tur skickar den vidare till den stora cirkel som bildats. Det visar sig att krukväxten som vält från fönstret är en änglatrumpet och nu börjar vi alla gå in i en riktigt hård tripp, men den timida eufori som lagt sig sedan nazisterna utrotades ligger samtidigt kvar. Kvinnan säger något om att hon måste ringa sina systrar, de ska tydligen komma hit. Händer på min kropp. De lyfter mig upp mot solen. Röster som prisar mitt namn.

- Åke Fallos! Vår konung, vår Gud!

De dansar alla runt mig och upprepar frasen som ett mantra. Jag vet inte om jag fortfarande lyfts av händer eller om jag svävar. Jag ser en lång ström av svarta kvinnor, alla med tydliga blöta fläckar i jeansgrenen, komma gåendes emot mig. Det är systrarna. De vill ligga med mig, de vill bli mina fruar. Spliffen fortsätter vandra runt i ringen, den verkar aldrig ta slut, den är evig. Liksom vår allas kärlek till varandra, som nu börjar bli fysisk. Vi smälter samman i en massiv orgie där på gräsmattan bland döda nazister och resterna av den enorma satsen. Föreställningen av att vi alla är delar av en enad kropp och organism blir en verklighet med skjuts av de psykedeliska hallucinationerna. Det knullas helt gränslöst, inga behov är tabu, vi bjuder och tar för oss av varandra i total harmoni. Orgien är multifunktionell och förlösande för samtliga deltagare, ingen exkluderas. Ian Dury fortsätter sjunga i stereon på insidan huset om sex, droger och rock n' roll, medan vi på festen lever ut det. Vi är ett med varandra i vårt nybildade rike och jag är den upphöjde.

Den upphöjde Åke Fallos.